

Vzdušné zámky

Michal Tučný

Když obloha zvoní jarní náladou
probudí se ve mně dobrodruh,
násilník a snílek
a pijan něžných chvilek
téměř vyhynulý druh.

Přestože mi vadí rámus výfuků
já jsem autem jezdit nepřestal.
Dál od štace k štaci,
tak jako tažní ptáci
ze svých písni stavím dál:

vzdušné zámky
plné příběhů,
které jakobyž žil,
i když trochu jsem snil
a kam jen dohlédnu mám své
vzdušné zámky
z tónů toulavých,
které mi připomenou,
že kdesi za ozvěnou
se náhle rozplynou mé
vzdušné zámky

Nikdo přece nemá patent na rozum
i když to tak někdy vypadá
já se raděj přiznám,
že ne ve všem se vyznám
a sen je všechno co se zdá.

Tak i kdybych měl řůru jiných možností
nikdy bych to s ničím neměnil.
Zpívám tak jak žiju
a žiju tak jak zpívám
jenom abych postavil:

vzdušné zámky
plné příběhů,
které jakobyž žil,
i když trochu jsem snil
a kam jen dohlédnu mám své
vzdušné zámky
z tónů toulavých,
které mi připomenou,
že kdesi za ozvěnou
se náhle rozplynou mé
vzdušné zámky

vzdušné zámky
plné příběhů,
které jakobyž žil,
i když trochu jsem snil
a kam jen dohlédnu mám své
vzdušné zámky
z tónů toulavých,
které mi připomenou,
že kdesi za ozvěnou

se náhle rozplynou mé
vzdušné zámky